

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy 640.241

Hely

Idő

"1921"

Személy

Helyszám

Szerző:

Cím: *Nagyon sok a pincérjelölt*

Forrás:

Visszatér

Bp.

1921. 9. 30

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Nagyon sok a pincérjelölt

Egyetemet végzett ifjak seregestül jelentkeznek a kávéások és vendéglősök ipartestületében — Nyilatkozik az elnök

Arra a minapi híradásunkra, hogy a kávéházak és éttermek munkásai sztrájk előtt állnak, ma megszólaltunk munkaadók nevében az ipar estület elnöke, Keszey Vince. Hozzánk küldött nyilatkozatát azért ismertük, mert jogosnak tartjuk, hogy a közönség hallgassa meg a másik fél véleményét is. Keszey Vince nyilatkozatának lényege ez:

— A kávéházi és éttermi munkásoknak az a helyzete, hogy jelenleg sok a munkanélküliség, nem a munkaadók mulik: így van ez minden ősszel, amikor a „zöld vendéglők” (nyári üzemek, fürdők, halófüratok s. b.) megszűnnek. Ma egyetlen munkanélkülivel sincs több, mint volt más években, csak hát szerencsétlen. Hazánk megcsönkítésével kisebb lett a terület, amelyen e munkanélküliek elhelyezkedhetnek.

Természetes, hogy kisebb területen kevesebb a munkaalkalom, mint a nagyobb területen. Ennek dacára sem állhat a munkanélküliség hihetetlen arányokat, mert hiszen a hivatalos kimutatás is csak ezerre teszi a munkanélküliek számát. Nagy szám ez, de nem kétségbeesítő, mert a téli munkások megváltával, — ami most fog következni — ezek remélhetőleg mind elhelyezést nyernek. Melyik az a szerencsés ipar, mely az összes segédek foglalkoztatni tudja? A mi iparunk e tekintetben még talán sokkal előnyösebb helyzetben van más iparnál, mert mi tudjuk segédeink közül a legtöbbet foglalkoztatni.

A háborúból visszajött segédeket minden főnök visszavette. Ipartestületünkhez erre vonatkozó panasz nem érkezett. Az olcsóbb női személyzet alkalmazása a hosszú háború káros követkevése, amelynek megszüntetésére — a pincér- és kenyeresláány elbocsátására — ipartestületünk tagjait nyomtatékosan fölhivtuk. Ennél többet — fájdalom — rajtuk kívül eső okoknál fogva nem lehet tenni.

A fölpanaszolt napi 14—16 órai elfoglaltság csak olyan hangzatos kizárás. Alkalmazottaink délelőtt 3, este 4 óráig dolgoznak. Közben van idejük a pihenésre, amire szükségük is van.

A három napi felmondás iparunkban főmállása óta bevett szokás. Így volt ez még a kollektív szerződés ideje alatt is. Ez mindkét részre egyformán előnyös és egyformán hátrányos, ha ugyan annak lehet mondani. Arról azonban Schöpf ur, a munkások elnöke, mélyen hallgat, hogy milyen nagy anyagi veszteség, mikor nem három napos, hanem minden fölmondás nélkül, a legnagyobb munkaidőben cserélt vagy vacsora-felhasználás idején azonnal otthagyja az alkalmazott a gazdáját.

Valótlan az a beállítás, hogy a három napi fölmondással elbocsátott alkalmazott helyét kontárral töltik be. Nem azért küzdöttek nagyevű cégek és küzdünk mi 35 év óta iparunknak képesítéshez kötéséért, hogy kontárral pómjuk meg üzleteinket. Téves és csak hangulat keltésre alkalmas az éhbér emlegetése. Alkalmazottainkat a kommunizmus szerencsés letérése után üzemenként nyilatkozatra szólította fel elnökségünk, mit kívánnak: fix fizetést, vagy a borszalórendszer visszaállítását? A nagy többség ez utóbbit kérte. Így lépett életbe ismét a borszalórendszer. Ezután állapította meg az ipartestület a felszolgálók részére, mint minimális fizetést a heti 100 koronát, melynél azonban minden üzem — a cikk által felemlített két kávéház kivételével — többet fizet és amely fizetés rendezésén most dolgozik az ipartestület által kiküldött bizottság. Ne feleljük azonban, hogy ezen minimumfizetés mellé jár még a napi háromszori —

szésség rovására.

étkezés.

Melyik hivatalnok az, akinek havi 400 korona készpénzfizetése, teljes el látása és napi 100—150 K mellékkesete van? Avagy a napjában három — ötször — étkezés a mai árak mellett nem nagy megterheletés a főnökökre? Hogy akad egy-két lelketlen munkát követel, fogad, vagy tőle még fizetést is kér: ez nem írható az ösz-

A szabadnap elvonása és az ipartestület által megállapított minimális fizetés meg nem adása miatt ipartestületünkhez egyetlen egy panasz sem érkezett. Pedig a békéltető-bizottság havonként kétszer tart ülést.

Hagyja el mindenki, hogy nem oly rózsás a vendéglősök helyzete ma, mint ahogy sokan feltüntették. És dolgozó munkatársaink helyzete, ha nem mondható is minden igényeket kielégítőnek, de van olyan — ha nem jobb — mint bármely más iparban. Ennek bizonyossága, hogy tisztviselők, katonatisztek, érettségizett, sőt egyetemre járt ifjak seregestül jelentkeznek ipartestületünkben és alkalmazást kérnek? Még tanoncnak is jelentkeznek!

Több megértést és az igények méréséklését kérjük, mert csak így fejthetünk ki eredményes munkát, amire annyit szenvedett és agyonanyargaltott Hazánk ujjaépítéséhez és felvirágoztatásához oly nagy szükség van.